

DỪNG DỪNG CHỊ BỎ NỤ CƯỜI MÀ ĐI

(Thương nhớ chị Trương Hương Lan)

Khóc cười cái số long đong
Chị gom lữ đở ngồi hong gió trời
Hong bao nhiêu đận miêng đời
Vẫn chưa lấp đủ mấy lời gió mưa

Chị chờ chuyến vét đồ trưa
Mà thăm thăm đợi như thừa bão giông
Người ta dư dả vợ chồng
Chị chỉ khát chút "đeo gông" để cười...

Thế gian thì lắm hạng người
Mà chị lại cứ như người trên mây
Chịu bao cay đắng oan đày
Chị chỉ lặng chuốt cho gầy tiếng nhớ

Chị ngồi vá víu ước mơ
Gạn trong từ đục che hờ nỗi đau
Ngậm ngùi thương nửa đời sau
Chồng con là cái nợ đau của đời

Chiều qua mưa sập cổng Trời
Dừng dưng Chị bỏ nụ cười mà đi.

Hà Nội, 4:40/09 tháng 10/2023

ĐẶNG XUÂN XUYẾN

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/DangXuanXuyen.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11500 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC